

[Johs. Christiansen.]

2,5 mill. kr. til ungdommens friluftsliv m. v. De 5,5 mill. kr., der herefter bliver til rest, tilfalder en studiefond, som min partifælle, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgård, tog initiativet til, et om jeg så må sige særdeles forsonende moment i spørgsmålet om dette nye store tallosteri.

Det er nu ikke min hensigt her at rejse nogen ny debat om tipsloven. De, der har gjort indskuddene, har forhåbentlig fået al den spænding af spillet, som de har ønsket sig, og de foreninger og andre, som deler overskuddet, er sikkert også tilfredse. Men der er et forhold, jeg gerne vil henlede opmærksomheden på.

For nogen tid siden fremkom i Frederiksborg amtsråd den oplysning, at Birkerød Idrætsforening havde søgt Dansk Idræts-Forbund om et tilskud til anlæg af en idrætsbane, men fået nej. Såvidt jeg husker, lød andragendet kun på en halv snes tusind kroner; man skulle altså synes, det havde været muligt for Dansk Idræts-Forbund at imødekomme det. Det er senere blevet nævnt, at der i landet som helhed bygges lokale idrætsanlæg for 5—6 mill. kr. om året. Beløbet forekommer noget højt, men hvis det er rigtigt, at der opføres så mange idrætsanlæg, som det nævnte beløb antyder, kan Dansk Idræts-Forbund naturligvis meget vanskeligt indlade sig på at yde pekuniær støtte i så mange tilfælde, som der her kunne blive tale om. Derimod burde man dog vist overveje, om ikke en passende del af den gevinst, staten beholder for sin egen mund, i det første år altså ikke mindre end 10 mill. kr., fremtidig blev anvendt som tilskud til opførelse, udvidelse, forbedring eller istandsættelse af idrætsanlæg landet over. Som det er nu, går det i altfor ensidig grad ud over kommunerne. Jeg er vel opmærksom på, at staten i henhold til allerede bestående lovregler kan yde en mindre støtte til de formål, jeg her har nævnt, men i alt væsentligt er det kommunerne, der, om jeg så må sige, hænger på den, og dette forekommer mig noget urimeligt, når en tipstjeneste, oprettet til støtte for idrætten, kan indbringe et samlet årsoverskud på ca. 25 mill. kr.

Det ville interessere mig at høre den højtærede finansministers stilling til denne sag, idet jeg kunne tænke mig ved en senere lejlighed at stille forslag om en ændring af tipslovens fordelingsregler.

Det andet forhold, jeg ønsker at gøre et par bemærkninger om, er forvaltningen af de midler, som er Dansk Idræts-Forbunds

andel i tipstjenestens overskud. Jeg er ikke ganske klar over, om forbundets driftsregnskab vil komme til at foreligge for rigsdagen. Jeg synes i hvert fald, at der ville være god mening i, om det skete. Dette være ingenlunde sagt for på nogen måde at genere Dansk Idræts-Forbund, da jeg naturligvis går ud fra, at forvaltningen af de mange rare penge, næsten 2 mill. kr., foregår efter de bedste mønstre. På den anden side vil jeg ikke lægge skjul på, at i manges øjne har udviklingen indenfor idrætten taget en retning, som nok kan vække til eftertanke. Jeg tænker på de sidste åringers voksende tendens til professionalismé og den glorificering af visse sportsgrenes stjerner, som, hvis den fortsætter, kan blive skæbnesvanger for al sund idræts hovedformål: at give landet en rank og stærk ungdom, såvel i åndelig som i legemlig forstand. Jeg er noget bange for, at dette smukke formål vil forflygtiges, hvis de midler, der nu tilgår idrætten i runderligt mål, forvaltes på en sådan måde, at det rene amatørprincip ikke håndhæves tilstrækkelig klart.

Ledelsen af Dansk Idræts-Forbund vil sikkert hævde, at dette sandelig også bliver gjort, for såvidt dens myndighed og dispositioner rækker. Jå, men så vil regnskabet sikkert kunne bidrage til at bortvejre den tvivl, der er opstået på dette område, og jeg vil som sagt finde det ønskeligt, om rigsdagen, der dog har vedtaget tipsloven, fik adgang til at kigge disse årsregnskaber igennem.

Jeg har dernæst nogle bemærkninger til den højtærede forsvarsminister. Det er efterhånden ikke nogen helt lille forlagsvirksomhed, der har udviklet sig under de forsvarsministerielle auspicer. Der er det store, flot udstyrede, rigt illustrerede blad „Folk og Værn“, der er det næsten lige så store, flotte „Civilforsvarsbladet“, og der er forskellige pjecer og brochurer, alt beregnet på at vække Holger Danskes ånd til live, som det nu og da hedder i visse højtsvungne taler. Der bliver senere lejlighed til at komme nærmere ind på det formålstjenlige med hensyn til bladene. Her vil jeg gerne sige et par ord om en pjece, der hedder „Før sessionen“. Den er på 20 sider, trykt på fineste glittede papir og illustreret med 29 fotogravurer, tegninger og vignetter foruden den meget krigerisk prægede fotomontage på omslagets forside. Indholdet udgøres af en række oplysninger, råd og vejledninger, henvendt til de værnepligtige, der står for at skulle fremstille sig på sessionerne. Sådanne råd og vejledninger er sikkert fortræffelige for formålet, men da pjecen efter antallet af værne-